

Ministeren synes åbenbart ikke, der er en sammenhæng mellem meget, meget store besparelser på finansloven og så det, man er nødt til at gennemføre her, fordi man ikke har de midler, der skal til for at opretholde en ordentlig smileyordning. Det er sådan det, ministeren kommer frem til.

Der er sådan set to muligheder. Enten synes man, at alt, hvad vi ser i fødevareresektoren, er i orden, eller også siger man: Vi skal yde en større indsats her. Det var jo også derfor, vi til finansloven foreslog, at man brugte 60 mio. kr. ekstra på fødevareressikkerhed. Det var ministeren ligeglad med, det var godt nok: Vi gør det bare på vores måde, vi reducerer medarbejderstaben til fødevareressikeringen, til smileyordningen. Det er det, der kommer ud af det her. Så sætter vi nogle over i en task force.

Jeg tror heller ikke, at ministeren ved nærmere omtanke synes, det er så godt, og slet ikke, hvis han lytter til den sagkundskab, der også melder ind ud over det, vi siger her.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Verner, at nu har jeg altså ikke sagt, at det, bare fordi man får en god smiley nogle gange, så nok går alt sammen. Altså, det er jo meget omhyggelige kriterier, der ligger til grund for en vurdering af, at nogle ikke behøver helt så mange besøg som før, men alle får jo fortsat kontrolbesøg.

Der er jo ingen, som ikke får besøg mere. Alle får fortsat besøg mindst en gang om året. Og de, som kommer ned på ét besøg, er dem, som vi erfaringsmæssigt ved der normalt ikke er nogen som helst problemer med. Og det gør vi så for at kunne sætte ind der, hvor der er større behov for det.

Så røber hr. Jens Peter Verner en række eksempler op på steder, hvor vi gør mindre, men glemmer så – og det er nok, fordi der ikke har været nok taletid til at nævne det – at det jo er, fordi vi så til gengæld gør mere nogle andre steder.

Det er ikke, fordi vi ikke har midler nok, for vi gør det jo netop uden at spare. Vi gør det på en måde, så vi fastholder de ressourcer, vi har brugt hidtil på det her område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2453

13) Til familie- og forbrugerministeren af:

Karen Hækkerup (S):

»Idet ministeren tidligere i sagen om de frosne hindbær har udtalt, at hvis nogen myndigheder har handlet forkert inden for gældende regler og instrukser, vil ministeren se på det, mener ministeren så, at rapporten, hvori Fødevarerstyrelsen kritiseres kraftigt, men som ikke behandler, om der er et ansvar, der skal placeres, giver anledning til, at spørgsmålet om kritik og ansvar drøftes igen?«

Skriftlig begrundelse

Statens Serum Institut opfordrede allerede i begyndelsen af juni 2005 Fødevarerstyrelsen til at advare alle storkøkkener mod frosne hindbær fra Polen. Da var over 500 mennesker på plejehjem og hospitaler blevet syge, og 2 var døde. Men styrelsen ignorerede opfordringen, og først små 3 måneder senere blev der udsendt en advarsel. Da var yderligere 3 døde og 130 blevet syge. Nu er rapporten om forløbet kommet, og heri kritiseres bl.a. Fødevarerstyrelsen kraftigt. Rapporten behandler ikke, om der er et ansvar, der skal placeres, men ministeren har tidligere sagt, at hvis nogen myndigheder har handlet forkert, inden for gældende regler og instrukser, så vil ministeren se på det.

Karen Hækkerup (S):

Nu er rapporten om hindbærskandalen kommet. Den har vi ventet på og læst med meget stor interesse. Jeg må sige, at det er bekymrende, hvad man læser, men det er sådan set ikke specielt overraskende, for den viser jo meget godt det, som Socialdemokraterne og den øvrige opposition længe har sagt, nemlig at der ikke var styr på fødevareressikkerheden.

Sagen om de forurenede hindbær kostede jo fem mennesker livet og resulterede i, at der var over 1.000, der blev syge. Jeg vil gerne spørge ministeren, om nogen af dem, der blev syge, stadig væk lider af eftervirkninger af den sygdom, som de har pådraget sig. Hvordan går det med dem?

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det ministeren ... nå, undskyld, er der flere spørgsmål?